

Orzeczenia NSA

Wyszukiwarka orzeczeń - wpisz sygnaturę lub szukane słowa

<< Powrót do listy orzeczeń

II GSK 2832/15 - Wyrok NSA z 2017-01-24

Skarga kasacyjna na decyzję SKO w C. w przedmiocie cofnięcia uprawnień diagnosty do wykonywania badań technicznych pojazdów

Sentencja

Naczelny Sąd Administracyjny w składzie: Przewodniczący: sędzia NSA Janusz Drachal sędzia NSA Mirosław Trzecki (spr.) sędzia del. WSA Dorota Dąbek Protokolant Anna Wojtowicz-Hess po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2017 r. na rozprawie w Izbie Gospodarczej skargi kasacyjnej M. N. od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 3 lipca 2015 r. sygn. akt II SA/GI 263/15 w sprawie ze skargi M. N. na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w C. z dnia [...] stycznia 2015 r. nr [...] w przedmiocie cofnięcia uprawnień diagnosty do wykonywania badań technicznych pojazdów oddala skargę kasacyjną

"Mieszkanie Dla Młodych"

Program dopłat "Mieszkanie Dla Młodych" na 2018 rok z EXPANDER Idź do expander.pl

Inne orzeczenia o symbolu:

6038 Inne uprawnienia do wykonywania czynności i zajęć w sprawach objętych symbolem 603

Inne orzeczenia z hasłem:

Uprawnienia do wykonywania zawodu

Inne orzeczenia sądu:

Naczelny Sąd Administracyjny

Inne orzeczenia ze skargą na:

Samorządowe Kolegium Odwoławcze

Uzasadnienie

strona 1/8

Wyrokiem z dnia 3 lipca 2015 r., sygn. akt II SA/GI 263/15, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach, na podstawie art. 151 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm., dalej: p.p.s.a.), oddalił skargę M. N. na decyzję

Samorządowego Kolegium Odwoławczego w C. z dnia [...] stycznia 2015 r. w przedmiocie cofnięcia uprawnień do wykonywania badań technicznych (nr [...]).

Sąd I instancji orzekał w następującym stanie sprawy:

Pismem z dnia [...] stycznia 2014 r. Wydział Komunikacji, Transportu i Dróg Publicznych Starostwa Powiatowego w J. przekazał kserokopię dowodu rejestracyjnego serii E [...] oraz kserokopię zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu nr [...] z dnia [...] grudnia 2013 r. ciągnika rolniczego marki Ursus MF 255 o numerze [...]. W przedstawionym dowodzie rejestracyjnym widnieją wpisy diagnostów potwierdzające pozytywne wyniki badań technicznych, pomimo niezgodności numeru nadwozia oraz modelu pojazdu pomiędzy dowodem rejestracyjnym a stanem faktycznym. Wszystkie badania techniczne odnotowane w dowodzie rejestracyjnym były przeprowadzane w Podstawowej Stacji Kontroli Pojazdów w S., ul. Z. [...]. W ramach sprawowanego nadzoru w dniu [...] lutego 2014 r. została przeprowadzona kontrola Stacji Kontroli Pojazdów, która odbyła się w zakresie wynikającym z art. 83b ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (j.t. Dz. U. z 2012 r., poz. 1137 z późn. zm. - p.r.d.). W wyniku kontroli stwierdzono następujące nieprawidłowości:

- dokonując badania nr [...] diagnosta M. N. nie dokonał sprawdzenia numeru identyfikacyjnego pojazdu. W prowadzonym przez stację rejestrze numer identyfikacyjny został wpisany jako "[...] ", zapis takiego numeru widniał na dowodzie rejestracyjnym przedstawionym podczas badania pojazdu. Jednak zgodnie z informacją przesłaną przez właściwy organ, w którym pojazd zarejestrowano, numer ten został błędnie wpisany przez organ wydający dowód rejestracyjny. Niezgodnie ze stanem faktycznym wpisany jest również typ pojazdu. Diagnosta dokonując badania pojazdu winien określić wynik badania jako "negatywny", tymczasem diagnosta wynik badania określił jako "pozytywny" oraz dokonał wpisu w dowodzie rejestracyjnym terminu następnego badania.

- dokonując badania nr [...] diagnosta określił rodzaj pojazdu "przyczepa ciężarowa rolnicza", tymczasem przyczepa zarejestrowana pod numerem [...], zgodnie z wydanym dowodem rejestracyjnym, podczas rejestracji została określona jako "przyczepa". Zgodnie z zapisami w rejestrze badań oraz w dowodzie rejestracyjnym pojazd nie posiada numeru identyfikacyjnego. Stacja Kontroli Pojazdów nr [...] otrzymała uprawnienia w dniu [...] grudnia 2004 r. do przeprowadzania badań technicznych pojazdów jako podstawowa stacja kontroli

pojazdów A,B, T,E z rozszerzeniem o badania C. Tym samym stacja [...] nie posiada wydanych uprawnień do badania przyczepy ciężarowej o parametrach wskazanych w dowodzie rejestracyjnym. Diagnosta w tym przypadku, z uwagi na brak uprawnień stacji, nie powinien przystąpić do badania pojazdu, a wynik badania określił jako "pozytywny" oraz dokonał wpisu w dowodzie rejestracyjnym terminu następnego badania.

Strona 1/8

"Mieszkanie Dla Młodych"

Program dopłat "Mieszkanie Dla Młodych" na 2018 rok z EXPANDER.pl
Idź do expander.pl

[następna\(2\) >](#)

Inne orzeczenia o symbolu:

6038 Inne uprawnienia do wykonywania czynności i zajęć w sprawach objętych symbolem 603

Inne orzeczenia z hasłem:

Uprawnienia do wykonywania zawodu

Inne orzeczenia sądu:

Naczelny Sąd Administracyjny

Inne orzeczenia ze skargą na:

Samorządowe Kolegium Odwoławcze

Wyszukiwarka orzeczeń - wpisz sygnaturę lub szukane słowa

[<< Powrót do listy orzeczeń](#)

Orzeczenia NSA

Wyszukiwarka orzeczeń - wpisz sygnaturę lub szukane słowa

<< Powrót do listy orzeczeń

II GSK 2832/15 - Wyrok NSA z 2017-01-24

Skarga kasacyjna na decyzję SKO w C. w przedmiocie cofnięcia uprawnień diagnosty do wykonywania badań technicznych pojazdów

Uzasadnienie

strona 2/8

- w dniu [...] maja 2014 r., już po przeprowadzonej kontroli, diagnosta M. N. dokonał badania technicznego pojazdu marki WŁADIMIREC T25A, numer rejestracyjny [...], wydając zaświadczenie nr [...], w którym zapisał odczytany prawidłowy numer VIN. Pojazd ten był badany poprzednio w dniach [...] lutego 2010 r. oraz [...] marca 2012 r. Wówczas diagnosta nie stwierdził nieprawidłowego numeru VIN.

Z powodu stwierdzonych naruszeń popełnionych przez skarżącego Starosta Z. decyzją z dnia [...] października 2014 r. nr [...], wydaną na podstawie art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm. - dalej k.p.a.) w związku z art. 84 ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (j.t. Dz. U. z 2012 r., poz. 1137 z późn. zm. - p.r.d.), orzekł o cofnięciu imiennego uprawnienia diagnosty.

W wyniku wniesionego odwołania Samorządowe Kolegium Odwoławcze w C. decyzją z dnia [...] stycznia 2015 r. utrzymał to rozstrzygnięcie organu I instancji w mocy.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia organ odwoławczy podkreślił, że starosta ma obowiązek cofnięcia uprawnień diagnoście, gdy w toku przeprowadzonej kontroli stwierdzi przeprowadzenie przez diagnostę badania technicznego niezgodnie z określonym zakresem i sposobem wykonania, a także, gdy stwierdzi niezgodność pomiędzy wydanym zaświadczeniem albo dokonany wpisem do dowodu

rejestracyjnego pojazdu a stanem faktycznym lub obowiązującymi przepisami prawa. Ustawa nie dopuszcza żadnego wyjątku, który wyłączyłby wydanie takiej decyzji. W szczególności decyzja nie jest uzależniona od motywów, którymi diagnosta się kierował, naruszając art. 84 ust. 3 pkt 1 lub pkt 2 p.r.d.

Ubezpiecz swoją nieruchomość - w mBanku od AXA

Wybierz ubezpieczenie idealnie dla siebie Idź do mbank.pl

M. N. zaskarżył powyższą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, który zaskarżonym wyrokiem skargę oddalił.

Na wstępie Sąd I instancji wskazał, że z art. 84 ust. 3 p.r.d. wynika, że starosta cofa diagnoście uprawnienie do wykonywania badań technicznych, jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli, o której mowa w art. 83 ust. 6, stwierdzono:

1) przeprowadzenie przez diagnostę badania technicznego niezgodnie z określonym zakresem i sposobem wykonania;

2) wydanie przez diagnostę zaświadczenia albo dokonanie wpisu do dowodu rejestracyjnego pojazdu niezgodnie ze stanem faktycznym lub przepisami.

Sąd zwrócił uwagę, że wprawdzie art. 83 ust. 6 p.r.d. został uchylony z dniem 21 sierpnia 2004 r. (ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej, Dz. U. z 2004 r., Nr 173, poz. 1808 z późn. zm.), ale nie został przez ustawodawcę usunięty z treści art. 84 ust. 3 p.r.d., co budziło wątpliwości w orzecznictwie. Rozstrzygnęła je uchwała 7 sędziów NSA z dnia 12 marca 2012 r. w sprawie II GPS 2/11, w której wskazano, że sformułowanie "w wyniku przeprowadzonej kontroli" należy rozumieć jako wystąpienie podstaw faktycznych do wszczęcia postępowania administracyjnego w przedmiocie cofnięcia uprawnień. NSA wyjaśnił, że wszczęcie z urzędu postępowania w przedmiocie cofnięcia diagnoście uprawnień może nastąpić zarówno wówczas, gdy wynik kontroli przeprowadzonej u prowadzącego stację kontroli wykaże niezgodne z prawem działanie diagnosty, jak i wówczas, gdy informacje o takim działaniu organ poweźmie z innych źródeł np. podczas analizy akt innej sprawy lub uzyska ją od innych organów.

Kurs doradcy podatkowego

Zapisz się na Kurs przygotowujący do Egzaminu na Doradcę Podatkowego - 105 godzin zajęć! Idź do akademia.beck.pl

< poprzednia(1)   następną(3) >

Inne orzeczenia o symbolu:

6038 Inne uprawnienia do wykonywania czynności i zajęć w sprawach objętych symbolem 603

Inne orzeczenia z hasłem:

Uprawnienia do wykonywania zawodu

Inne orzeczenia sądu:

Naczelny Sąd Administracyjny

Inne orzeczenia ze skargą na:

Samorządowe Kolegium Odwoławcze

Wyszukiwarka orzeczeń - wpisz sygnaturę lub szukane słowa

<< Powrót do listy orzeczeń

ORZECZENIA-NSA.PL [Kontakt](#)

Orzeczenia NSA

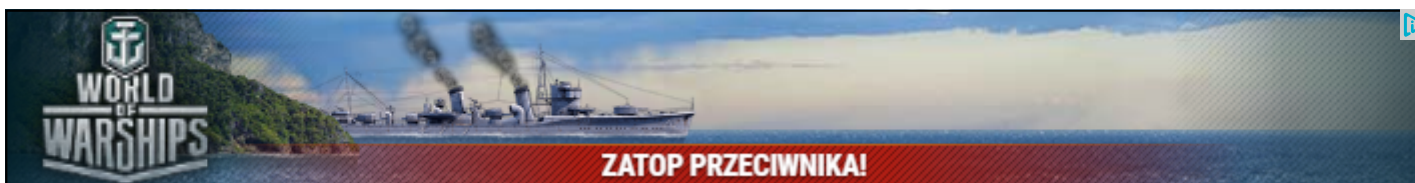
Wyszukiwarka orzeczeń - wpisz sygnaturę lub szukane słowa

<< Powrót do listy orzeczeń

II GSK 2832/15 - Wyrok NSA z 2017-01-24

Skarga kasacyjna na decyzję SKO w C. w przedmiocie cofnięcia uprawnień diagnosty do wykonywania badań technicznych pojazdów

Uzasadnienie

strona 3/8

Sąd I instancji podkreślił, że z zawartego w art. 84 ust. 3 p.r.d. zwrotu "starosta cofa" wynika, że ma on obowiązek taki obowiązek, gdy stwierdzi uchybienia wskazane w przywołanej regulacji. Ustawa nie dopuszcza żadnego wyjątku, który wyłączyłby wydanie takiej decyzji. W szczególności decyzja nie jest uzależniona od stopniowalnej winy, skoro jest to sankcja administracyjna oraz motywów, którymi się kierował diagnosta, naruszając art. 84 ust. 3 pkt 1 lub 2 p.r.d. Na treść wydanej decyzji nie może też wpłynąć dotychczasowy sposób wykonywania obowiązków diagnosty, ten jest bowiem zobowiązany do stałego, zgodnego z prawem i stanem faktycznym wykonywania swych zadań. Zostały one uregulowane przede wszystkim w p.r.d., ale też w przepisach wykonawczych.

Obowiązujące w czasie naruszeń prawa przez skarżącego rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 18 września 2009 r. w sprawie zakresu i sposobu przeprowadzania badań technicznych pojazdów oraz wzorów dokumentów stosowanych przy tych badaniach (Dz. U. z 2009 r., nr 155, poz. 1232 ze zm. - dalej "rozporządzenie z 2009 r.") wskazywało w § 2 ust. 1, że zakres okresowego badania technicznego pojazdu obejmował m. in. identyfikację pojazdu, w tym sprawdzenie cech identyfikacyjnych oraz ustalenie i porównanie zgodności faktycznych danych pojazdu z danymi zapisanymi w dowodzie rejestracyjnym lub odpowiadającym mu dokumencie. § 6 ust. 2 z kolei ustalał, że w przypadku, gdy wynik badania technicznego był negatywny, uprawniony diagnosta wystawiał zaświadczenie o

negatywnym wyniku badania technicznego. Przepis zawierał też wskazania co do dalszego toku postępowania. Podobne, aczkolwiek nieco zmienione procedury znalazły się w odpowiednich przepisach rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie zakresu i sposobu przeprowadzania badań technicznych pojazdów oraz wzorów dokumentów stosowanych przy tych badaniach (obecnie j.t. Dz. U. z 2015 r., poz. 776).

Odnosząc się do stwierdzonego przez skarżącego naruszeń Sąd I instancji podkreślił w szczególności, że diagnosta nie ma żadnych uprawnień do samowolnej zmiany klasyfikacji pojazdu, jest obowiązany do prawidłowej identyfikacji pojazdu, a wszelkie nieprawidłowości jak brak zgodności zapisów numeru VIN lub numeru nadwozia (podwozia - ramy) oraz numeru rejestracyjnego ze stanem faktycznym powinny skutkować uznaniem stanu technicznego pojazdu za niezgodny z warunkami technicznymi, a wynik badania pojazdu powinien być uznany za negatywny. Skarżący zobowiązany był każdorazowo zweryfikować niezbędne dane i porównać je z dokumentami, a w rozpoznawanej sprawie dopuścił się on zaniedbań, co oznaczało spełnienie przesłanek wynikających z art. 84 ust. 3 pkt 2 p.r.d., obligujących organ do cofnięcia diagnoście uprawnień do wykonywania badań technicznych. Sąd wskazał, że wykonanie badań technicznych pojazdów sprzecznie z wymogami prawa i ze stanem faktycznym zawsze będzie rodziło po stronie organu obowiązek cofnięcia uprawnień. Wskazany przepis nie daje organowi prawa do miarkowania konsekwencji, a uchybienia o dużym ciężarze gatunkowym są traktowane na równi z uchybieniami o mniejszych skutkach.

Strona 3/8

Kurs doradcy podatkowego

Zapisz się na Kurs przygotowujący do Egzaminu na Doradcę Podatkowego - 105 godzin zajęć! Idź do akademia.beck.pl

< poprzednia(2)   następna(4) >

Inne orzeczenia o symbolu:

6038 Inne uprawnienia do wykonywania czynności i zajęć w sprawach objętych symbolem 603

Inne orzeczenia z hasłem:

Orzeczenia NSA

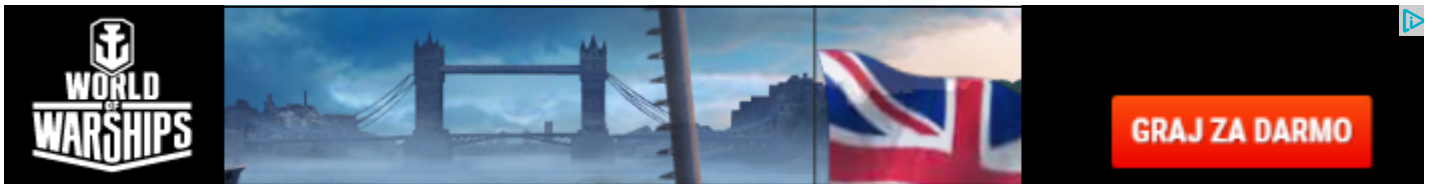
Wyszukiwarka orzeczeń - wpisz sygnaturę lub szukane słowa

<< Powrót do listy orzeczeń

II GSK 2832/15 - Wyrok NSA z 2017-01-24

Skarga kasacyjna na decyzję SKO w C. w przedmiocie cofnięcia uprawnień diagnosty do wykonywania badań technicznych pojazdów

Uzasadnienie

strona 4/8

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku wniósł skarżący, zaskarżając go w całości i zarzucając mu naruszenie przepisów, które mogły mieć wpływ na wynik sprawy, tj.:

- naruszenie § 6 ust. 2 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa, i Gospodarki Wodnej z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie zakresu i sposobu przeprowadzania badań technicznych pojazdów oraz wzorów dokumentów stosowanych przy tych badaniach (dalej jako rozporządzenie) poprzez jego błędne zastosowanie,

- naruszenie § 2 ust. 1 lit A rozporządzenia poprzez jego błędne zastosowanie,
- naruszenie par. 6 ust. 1 rozporządzenia poprzez jego błędne zastosowanie,
- naruszenie art. 84 ust. 3 ustawy Prawo o Ruchu Drogowym poprzez jego niewłaściwe zastosowanie,

- nie uwzględnienie przez WSA naruszeń w postępowaniu administracyjnym tj. art. 6 i 16 k.p.a. poprzez ich niezastosowanie i błędne ustalenie, iż wpisy błędne w dowodach rejestracyjnych wydanych przez organy administracji na podstawie ostatecznych decyzji administracyjnych nie mogły mieć wpływu na błędne czynności skarżącego

- nie uwzględnienie przez WSA naruszeń w postępowaniu administracyjnym tj. art. 77 §1 k.p.a. poprzez jego pominięcie przy rozpoznawaniu sprawy przed

organem I instancji, a także organem odwoławczym.

W uzasadnieniu skargi kasacyjnej skarżący powtórzył argumentację zawartą w skardze wskazując, że w sprawie nie było zagrożone ani życie ani zdrowie ludzkie, a błędy miały charakter bardziej dokumentacyjny niż wypływający z błędnej oceny stanu technicznego pojazdu.

Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do przepisu art. 183 § 1 p.p.s.a Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznając sprawę na skutek wniesienia skargi kasacyjnej związany jest granicami tej skargi, a z urzędu bierze pod rozwagę tylko nieważność postępowania, której w niniejszej sprawie nie stwierdzono. Oznacza to, że przytoczone w skardze kasacyjnej przyczyny wadliwości zaskarżonego orzeczenia determinują zakres kontroli dokonywanej przez Naczelny Sąd Administracyjny. Sąd ten - inaczej niż wojewódzkie sądy administracyjne - zobligowany jest do zbadania zasadności zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej.

Związanie NSA podstawami skargi kasacyjnej wymaga prawidłowego ich określenia w samej skardze. Oznacza to konieczność powołania konkretnych przepisów prawa, którym - zdaniem skarżącego - uchybił sąd, określenia, jaką postać miało to naruszenie, uzasadnienia zarzutu ich naruszenia, a w razie zgłoszenia zarzutu naruszenia prawa procesowego - wykazania dodatkowo, że to wytknięte uchybienie mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Kasacja nieodpowiadająca tym wymaganiom, pozbawiona konstytuujących ją elementów treściowych uniemożliwia sądowi ocenę jej zasadności. Ze względu na wymagania stawiane skardze kasacyjnej, usprawiedliwione zasadą związania Naczelnego Sądu Administracyjnego jej podstawami, sporządzenie skargi kasacyjnej jest obwarowane przymusem adwokacko-radcowskim (art. 175 § 1 - 3 p.p.s.a). Opiera się on na założeniu, że powierzenie czynności sporządzenia skargi kasacyjnej wykwalifikowanemu prawnikowi zapewni jej odpowiedni poziom merytoryczny i formalny, umożliwiając Sądowi II instancji dokonanie kontroli zaskarżonego orzeczenia.

ubezpieczenie nieruchomości - suma ubezpieczenia do 1,5 mln

Kup przez internet lub telefon Idź do mbank.pl

< poprzednia(3)   następną(5) >

Inne orzeczenia o symbolu:

6038 Inne uprawnienia do wykonywania czynności i zajęć w sprawach objętych symbolem 603

Inne orzeczenia z hasłem:

Uprawnienia do wykonywania zawodu

Inne orzeczenia sądu:

Naczelny Sąd Administracyjny

Inne orzeczenia ze skargą na:

Samorządowe Kolegium Odwoławcze

Wyszukiwarka orzeczeń - wpisz sygnaturę lub szukane słowa

<< [Powrót do listy orzeczeń](#)

ORZECZENIA-NSA.PL [Kontakt](#)

Orzeczenia NSA

Wyszukiwarka orzeczeń - wpisz sygnaturę lub szukane słowa

<< Powrót do listy orzeczeń

II GSK 2832/15 - Wyrok NSA z 2017-01-24

Skarga kasacyjna na decyzję SKO w C. w przedmiocie cofnięcia uprawnień diagnosty do wykonywania badań technicznych pojazdów

UBEZPIECZENIE NIERUCHOMOŚCI - SUMA UBEZPIECZENIA DO 1,5 MLN

Kup przez internet lub telefon

Uzasadnienie

strona 5/8

Skarga kasacyjna sporządzona przez profesjonalnego pełnomocnika M.N. nie zawiera właściwego przytoczenia podstaw kasacyjnych z art. 174 p.p.s.a. Zgodnie z tym przepisem skargę kasacyjną można oprzeć na następujących podstawach: 1) naruszeniu prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie; 2) naruszeniu przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć wpływ na wynik sprawy.

Autor skargi kasacyjnej zarzucając zaskarżonemu wyrokowi Sądu I instancji naruszenie szeregu przepisów prawa nie wskazał dostatecznie precyzyjnie, które z nich dotyczą naruszenia prawa materialnego, a które naruszenia przepisów postępowania. Zarzuty skargi kasacyjnej nie zostały podzielone na zarzuty o charakterze materialnym i procesowym. Skarżący kasacyjnie w ogóle nie wymienił przepisów p.p.s.a. jakich naruszenia miał dopuścić się Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach, wydając zaskarżony wyrok, poprzestając jedynie na zarzutach zastosowania bądź też niezastosowaniu wskazanych w skardze kasacyjnej przepisów mających charakter materialnoprawny, a także procesowy. Autor skargi kasacyjnej nie zauważył, że sąd administracyjny nie stosuje przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, a jedynie kontroluje, czy organ przepisy te prawidłowo stosował.

Tym niemniej niepełne wskazanie podstawy kasacyjnej nie dyskwalifikuje skargi kasacyjnej, a Naczelny Sąd Administracyjny ma obowiązek odniesienia się do

zawartych w niej zarzutów. Takie stanowisko jest zgodne z uchwałą Naczelnego Sądu Administracyjnego w pełnym składzie z dnia 26 października 2009 r., sygn. akt I OPS 10/09 (ONSAiWSA 2010, nr 1, poz. 1), w której wyjaśniono, że "Przytoczenie podstaw kasacyjnych, rozumiane jako wskazanie przepisów, które - zdaniem wnoszącego skargę kasacyjną - zostały naruszone przez wojewódzki sąd administracyjny, nakłada na Naczelnny Sąd Administracyjny, stosownie do art. 174 pkt 1 i 2 oraz art. 183 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.), obowiązek odniesienia się do wszystkich zarzutów przytoczonych w podstawach kasacyjnych".

Mając na uwadze ogólną moc wiążącą powołanej uchwały (art. 269 § 1 p.p.s.a.), Naczelnny Sąd Administracyjny po przeprowadzeniu analizy zarzutów skargi kasacyjnej i ich uzasadnienia stwierdza, że wszystkie zarzuty w istocie zmierzają do podważenia prawidłowości ustalenia odpowiedzialności skarżącego kasacyjnie z tytułu stwierdzonych nieprawidłowości podczas wykonywania badań okresowych pojazdów mechanicznych.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia prawa procesowego sformułowanych w skardze kasacyjnej należy w pierwszej kolejności wskazać, że w ramach tej podstawy kasacyjnej strona wnosząca skargę kasacyjną powinna powołać przepisy postępowania sądownoadministracyjnego, którym uchybił sąd pierwszej instancji, uzasadnić ich naruszenie i wykazać, że wytknięte uchybienia mogły mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Co istotne, nie każde naruszenie przepisów postępowania może stanowić podstawę kasacyjną, ale tylko takie, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy przed sądem pierwszej instancji. Oznacza to, że obowiązkiem autora skargi kasacyjnej jest wykazanie, że gdyby do zarzucanego naruszenia przepisów postępowania nie doszło, to wyrok sądu pierwszej instancji byłby inny (wyrok NSA z dnia 11 marca 2014 r., II GSK 2103/12, LEX nr 1447212).

Strona 5/8

Wybierz ubezpieczenie idealnie - dla siebie w mBanku od AXA

Ubezpiecz wybraną nieruchomość od większości ryzyk i ciesz się spokojem Idź do mbank.pl

Orzeczenia NSA

Wyszukiwarka orzeczeń - wpisz sygnaturę lub szukane słowa

<< Powrót do listy orzeczeń

II GSK 2832/15 - Wyrok NSA z 2017-01-24

Skarga kasacyjna na decyzję SKO w C. w przedmiocie cofnięcia uprawnień diagnosty do wykonywania badań technicznych pojazdów

UBEZPIECZENIE NIERUCHOMOŚCI - SUMA UBEZPIECZENIA DO 1,5 MLN

Kup przez internet lub telefon

Uzasadnienie

strona 6/8

Jako zarzuty naruszenia przepisów postępowania Naczelny Sąd Administracyjny uznał zarzuty naruszenia art. 6,16 i 77 § 1 k.p.a. Podtrzymując stanowisko, że brak powiązania w skardze kasacyjnej zarzutu naruszenia przez Sąd I instancji przepisów k.p.a. z naruszeniem stosowanych przez ten Sąd przepisów p.p.s.a. nie dyskwalifikuje samej skargi kasacyjnej i nie może prowadzić do nierozpoznania merytorycznego jej zarzutów, Naczelny Sąd Administracyjny pragnie zauważyć, że taki sposób prezentacji zarzutów kasacyjnych ogranicza w istotnym stopniu ich skuteczność z powodu braku możliwości nałożenia samej kontroli kasacyjnej oraz jej wyniku dokonanej na określonej i wskazanej w skardze kasacyjnej argumentację, "zwalczającą" argumentację przeprowadzoną w tym zakresie przez Sąd I instancji. Wadliwość zgłoszonej podstawy kasacyjnej była zatem możliwa do usunięcia w drodze rozumowania poprzez analizę argumentacji zawartej w uzasadnieniu środka odwoławczego, co nie naruszyło ani autonomii strony postępowania kasacyjnego do stanowienia o formie i treści zarzutów podnoszonych w postępowaniu kasacyjnym, ani związania Naczelnego Sądu Administracyjnego granicami skargi kasacyjnej na mocy art. 183 § 1 p.p.s.a. Tym samym może być zrealizowany obowiązek, nałożony na Naczelny Sąd Administracyjny, a zawarty w art. 174 pkt 1 i 2 oraz art. 183 § 1 p.p.s.a., w myśl którego w procesie kontroli kasacyjnej należy odnieść się do wszystkich zarzutów przytoczonych w podstawach kasacyjnych.

Podnieść w tym miejscu należy, że związanie NSA podstawami skargi kasacyjnej wymaga prawidłowego ich określenia w samej skardze. Oznacza to konieczność powołania konkretnych przepisów prawa (oznaczonych numerem artykułu, paragrafu, ustępu, a także miejsca publikacji wymienionych w podstawach skargi przepisów), którym - zdaniem skarżącego - sąd uchybił, określenia, jaką postacią miało to naruszenie, uzasadnienia zarzutu naruszenia, a w razie zgłoszenia zarzutu naruszenia prawa procesowego wykazania dodatkowo, że to wyknięte uchybienie mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

Tymczasem autor skargi kasacyjnej nie tylko, że nie określił jaki wpływ na wynik sprawy mogły wyrzeć zarzucane naruszenia ww. przepisów, ale również nie wskazał, który paragraf art. 16 k.p.a. Sąd I instancji naruszył. W odniesieniu do tego przepisu, który nie stanowi jednej zamkniętej całości, a składa się z dwóch jednostek redakcyjnych, wymóg skutecznie wniesionej skargi kasacyjnej jest spełniony wówczas, gdy wskazuje ona konkretny przepis naruszony przez Sąd I instancji, z podaniem numeru artykułu, ustępu, punktu i ewentualnie innej jednostki redakcyjnej przepisu (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 sierpnia 2008 r., II FSK 557/07; Lex nr 422065, a także J.P. Tarno, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Komentarz, wyd. 2, str. 382).

Naczelny Sąd Administracyjny, będąc z wiązany granicami skargi kasacyjnej (art. 183 § 1 p.p.s.a.), nie ma kompetencji dokonywania za wnoszącego skargę kasacyjną wyboru, który przepis prawa został naruszony i dlaczego. Stąd też ten zarzut skargi kasacyjnej jest nieuzasadniony. Podobne uwagi należy poczynić do zarzutu naruszenia art. 84 ust. 3 p.r.d., który zawiera dwa punkty, a autor skargi kasacyjnie nie wskazał żadnego.

Strona 6/8

Odszkodowania

Dodatkowe odszkodowanie za uszczerbek na zdrowiu Idź do czerkawski.com.pl

< poprzednia(5)   następna(7) >

Inne orzeczenia o symbolu:

6038 Inne uprawnienia do wykonywania czynności i zajęć w sprawach objętych symbolem 603

Inne orzeczenia z hasłem:

Orzeczenia NSA

Wyszukiwarka orzeczeń - wpisz sygnaturę lub szukane słowa

<< Powrót do listy orzeczeń

II GSK 2832/15 - Wyrok NSA z 2017-01-24

Skarga kasacyjna na decyzję SKO w C. w przedmiocie cofnięcia uprawnień diagnosty do wykonywania badań technicznych pojazdów

Uzasadnienie

strona 7/8

Odnosząc się do kolejnego zarzutu skargi kasacyjnej dotyczącego naruszenia art. 77 § 1 k.p.a. stwierdzić należy, że wbrew temu zarzutowi Sąd I instancji słusznie uznał, że organy w sposób wyczerpujący rozpatrzyły cały materiał dowodowy. Należy podkreślić, że odpowiedzialność wynikająca z przepisu art. 84 ust. 3 p.r.d. ma charakter obiektywny, o czym świadczy wprost treść tego przepisu: uprawniony organ "cofa" diagnoście uprawnienie do wykonywania badań technicznych w razie stwierdzenia okoliczności określonych w art. 84 ust. 3 pkt 1 i 2 p.r.d. Organ nie ma więc swobody w podjęciu decyzji, lecz jest zobligowany do cofnięcia uprawnień, gdy zaistnieją okoliczności, o których mowa w ww. przepisie. Art. 84 ust. 3 pkt 1 i 2 p.r.d. nie daje również organowi prawa do miarkowania sankcji, co oznacza, że uchybienia o dużym ciężarze gatunkowym są traktowane na równi z uchybieniami o mniejszych skutkach. Wykonanie badań technicznych pojazdów sprzecznie z wymogami prawa i stanem faktycznym zawsze będzie rodziło po stronie organu obowiązek cofnięcia uprawnień. Żadne inne okoliczności, w tym również intencje, jakimi kierował się diagnosta poświadczając nieprawdę, nie mogą być brane pod uwagę (por. wyroki NSA: z dnia 12 września 2012 r., sygn. akt II GSK 422/11; z dnia 27 czerwca 2012 r., sygn. akt II GSK 619/11, z dnia 12 stycznia 2012 r., sygn. akt II GSK 1395, z dnia 25 lutego 2015 r., sygn. akt II GSK 46/14; z dnia 12 kwietnia 2013 r., sygn. akt II GSK 60/12, publ. na stronie www.orzeczenia.nsa.gov.pl).

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy brak było zatem podstaw, aby organy oceniały stopień naruszenia prawa przez skarżącego i powodów wystąpienia nieprawidłowości podczas badania technicznego pojazdów mechanicznych.

Prawidłowe sformułowanie podstawy skargi kasacyjnej opierającej się na podstawie z art. 174 pkt 1 p.p.s.a. - naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie - musi polegać na wskazaniu postaci naruszenia prawa materialnego. Błędna wykładnia to mylne zrozumienie treści przepisu, mylne odczytanie dyspozycji lub sankcji. Z kolei, naruszenie prawa przez niewłaściwe zastosowanie to błąd subsumcji, czyli wadliwe uznanie, że ustalony w sprawie stan faktyczny odpowiada hipotezie określonej normy prawnej. Niewłaściwe zastosowanie prawa jest często konsekwencją jego błędnej wykładni.

Odszkodowania

Dodatkowe odszkodowanie za uszczerbek na zdrowiu Idź do czerkawski.com.pl

Ze sposobu, w jaki skonstruowane i uzasadnione zostały pozostałe zarzuty skargi kasacyjnej wynika, że spór prawny w rozpoznawanej sprawie dotyczy kwestii oceny przeprowadzonej przez Sąd I instancji kontroli zastosowania art. 84 ust. 3 pkt 2 p.r.d., Zarzuty skargi kasacyjnej zmierzają w tym zakresie do zakwestionowania oceny prawnej przyjętej przez Sąd I instancji, że stwierdzone uchybienia w pracy skarżącego kasacyjnie jako diagnosty wypełniają normę art. 84 ust. 3 pkt 2 p.r.d.

W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, Sąd I instancji słusznie zaakceptował zastosowanie ww. przepisu przez organy administracji w rozpatrywanej sprawie.

Jak już wskazano niewłaściwe zastosowanie przepisu to dokonanie wadliwej subsumcji przepisu do ustalonego stanu faktycznego. Stan faktyczny sprawy - przyjęty przez Sąd I instancji przy wyrokowaniu jako prawidłowy - nie został w skardze kasacyjnej skutecznie zakwestionowany, a zatem należy przyjąć, że dla oceny prawidłowego zastosowania prawa materialnego miarodajny jest stan faktyczny, który był podstawą wydania zaskarżonego wyroku. Ocena zasadności zarzutu naruszenia prawa materialnego przez niewłaściwe jego zastosowanie (czy niezastosowanie) może być bowiem dokonana wyłącznie na podstawie ustalonego

w sprawie stanu faktycznego, nie zaś na podstawie stanu faktycznego, który skarżący uznaje za prawidłowy (por.: B. Dauter i in.: Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz. Lex 2011, teza 12 i powołane tam przeczenia NSA).

Strona 7/8

ubezpieczenie nieruchomości - suma ubezpieczenia do 1,5 mln

Kup przez internet lub telefon Idź do mbank.pl

< poprzednia(6)   następna(8) >

Inne orzeczenia o symbolu:

6038 Inne uprawnienia do wykonywania czynności i zajęć w sprawach objętych symbolem 603

Inne orzeczenia z hasłem:

Uprawnienia do wykonywania zawodu

Inne orzeczenia sądu:

Naczelny Sąd Administracyjny

Inne orzeczenia ze skargą na:

Samorządowe Kolegium Odwoławcze

Wyszukiwarka orzeczeń - wpisz sygnaturę lub szukane słowa

<< Powrót do listy orzeczeń

Orzeczenia NSA

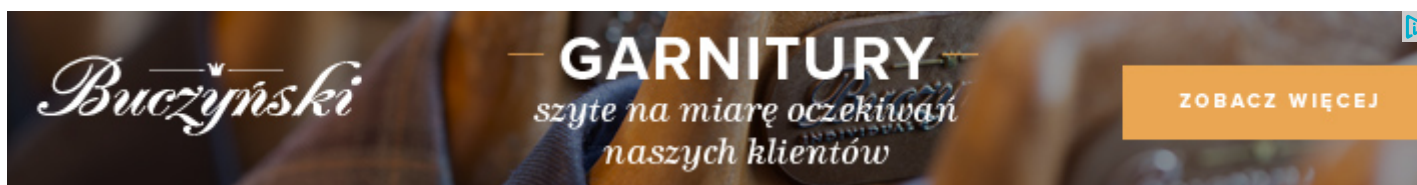
Wyszukiwarka orzeczeń - wpisz sygnaturę lub szukane słowa

<< Powrót do listy orzeczeń

II GSK 2832/15 - Wyrok NSA z 2017-01-24

Skarga kasacyjna na decyzję SKO w C. w przedmiocie cofnięcia uprawnień diagnosty do wykonywania badań technicznych pojazdów

Uzasadnienie

strona 8/8

Naczelny Sąd Administracyjny przyjął zatem, że z bezspornego stanu faktycznego sprawy wynika, że skarżący kasacyjnie zatrudniony jako uprawniony diagnosta, dokonując badań diagnostycznych nie sprawdził numerów identyfikacyjnych pojazdów oraz określił - nie posiadając stosownych uprawnień - rodzaj pojazdu "pryczepa ciężarowa rolnicza". Każdorazowo orzekał pozytywny wynik badania technicznego, dokonując wpisu do dowodu rejestracyjnego pomimo niezgodności w zakresie numeru identyfikacyjnego pojazdów.

Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia z 2009r. skarżący kasacyjnie, w ramach okresowego badania technicznego pojazdu zobowiązany był dokonać sprawdzenie cech identyfikacyjnych oraz ustalić i porównać zgodności faktycznych danych pojazdu z danymi zapisanymi w dowodzie rejestracyjnym. Natomiast w myśl § 6 ust. 2 ww. rozporządzenia, gdy wynik badania technicznego był negatywny, powinien wystawić zaświadczenie o negatywnym wyniku badania technicznego. W świetle wskazanych wyżej okoliczności faktycznych wynika, że M. N., wydając zaświadczenia pozytywne i dokonując wpisów do dowodów rejestracyjnych pojazdów niezgodnie ze stanem faktycznym, nie wykonał w sposób prawidłowy czynności mieszczących się w zakresie jego obowiązków, czym naruszył przepis art. 84 ust. 3 pkt 2 p.r.d stanowiący podstawę cofnięcia uprawnień diagnosty. Skoro przepis ten ma charakter bezwzględnie obowiązujący, to już stwierdzenie określonych uchybień skutkuje zastosowaniem przewidzianej w nim sankcji.

Zasadnie zatem Sąd I instancji zaakceptował stanowisko organów dotyczące ustalenia, że skarżący kasacyjnie za naruszenie ww. przepisów ponosi odpowiedzialność administracyjnoprawną w postaci cofnięcia uprawnień diagnosty.

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut błędnego zastosowania wymienionych w skardze kasacyjnej przepisów rozporządzenia (§ 2 ust. 1 lit A, § 6 ust.1 i 2). Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd I instancji przepisów ww. rozporządzenia nie stosował, a zastosowanie w sprawie miały przepisy obowiązującego w dacie wykonywania przez skarżącego kasacyjnie badań technicznych pojazdów mechanicznych rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 września 2009 r. w sprawie zakresu i sposobu przeprowadzania badań technicznych pojazdów oraz wzorów dokumentów stosowanych przy tych badaniach. Powyższe stanowisko WSA w całości zasługuje na akceptację.

Naczelny Sad Administracyjny zwraca też uwagę, że na ocenę meritum sprawy nie ma wpływu rozpatrywane przez Trybunał Konstytucyjny pytanie prawne dotyczące art. 84 ust. 3 pkt 1 i 2 p.r.d. (sprawa o sygn. akt P 16/16). Istotna jest tu bowiem ważkość naruszonych obowiązków.

Z tych względów Naczelny Sąd Administracyjny, na podstawie art. 184 p.p.s.a., orzekł jak w sentencji wyroku.

Strona 8/8

Kurs doradcy podatkowego

Zapisz się na Kurs przygotowujący do Egzaminu na Doradcę Podatkowego - 105 godzin zajęć! Idź do akademia.beck.pl

< poprzednia(7)

Inne orzeczenia o symbolu:

6038 Inne uprawnienia do wykonywania czynności i zajęć w sprawach objętych symbolem 603

Inne orzeczenia z hasłem:

Uprawnienia do wykonywania zawodu

Inne orzeczenia sądu:

Naczelny Sąd Administracyjny

Inne orzeczenia ze skargą na:

Samorządowe Kolegium Odwoławcze